

Internacional | | Actualitzat el 21/06/2022 a les 20:45

Macron passa de rei a president: com es governarà França després de les legislatives?

El president francès necessitarà pactar en un parlament on cap força política disposa de la majoria, un fet inèdit en la història de la Cinquena República

Emmanuel Macron, la nit de la seva reelecció, l'abril passat. | Europa Press

Les **eleccions legislatives franceses** han suposat un canvi més profund de la vida política del que ofereixen els mateixos resultats. El bloc de suport a l'actual president, **Emmanuel Macron**, ha fet curt i ha quedat lluny de la majoria absoluta, mentre que els dos principals grups opositors, la **Nova Unió Popular Ecològica i Social (Nupes)** i l'extrema dreta del **Reagrupament Nacional**, han assolit resultats molt contundents. No hi ha una majoria alternativa a l'aliança centrista Junts (Ensemble) de Macron, però aquest no tindrà més remei que pactar per governar.

Els macronians han obtingut 246 escons dels 577 de l'Assemblea Nacional (38,63%), l'esquerra de **Nupes 142** (32,64%), **els lepenistes s'han fet amb 89 escons** (17,30%), els conservadors del partit **Els Republicans sumen 64 llocs** (7,27%), i hi ha diversos grups minoritaris de dreta i esquerra. Han estat elegits **sis diputats de Regions i Pobles Solidaris**, que aplega representants de nacions minoritzades dins de la República. Però més enllà dels resultats, això és el que ha passat.

França, una República molt monàrquica

Des del 1958, amb la creació de la **Cinquena República** i una nova Constitució, el sistema polític

es constitueix al voltant del poder gairebé omnímode del president. Després d'anys d'inestabilitat, en què governs de coalició se succeeixen amb pocs mesos de diferència, mentre el país té al davant la crisi d'Algèria, el general **De Gaulle** torna al poder i exigeix mans lliures. Gràcies a això, es converteix en un cap de l'Estat amb tots els estris d'un executiu potent. Ho és tant que es pot permetre posar fi a **la guerra d'Algèria** amb els Acords d'Evian i la independència per a la nació del Magrib. Una decisió que li va costar l'enemistat dels sectors més colonialistes del país.

Des d'aleshores, tots els presidents han exercit el poder executiu amb poques limitacions. El primer ministre ha estat tan sols un delegat seu. Amb algunes excepcions: quan l'oposició ha conquerit la majoria de l'Assemblea, cosa improbable. En aquestes situacions (primer amb el socialista **François Mitterrand**, després amb el neogaullista **Jacques Chirac**), hi ha hagut **cohabitació** entre president i primer ministre. Però tot i la retòrica republicana, l'estructura de poder, molt verticalista, ha fet de França un dels estats més "monàrquics" d'Europa.

Macron cau del tron

Macron acaba de ser reelegit president, però la majoria dels francesos no el volia. Simplement, han rebutjat més a Marine Le Pen. Ara, el president liderarà França i conduirà la política exterior sense tenir al darrera tota l'autoritat dels seus antecessors. No hi haurà canvis en la diplomàcia francesa. La Constitució deixa molt clar que és el titular de l'Elisi qui té els estris de la defensa nacional i les relacions exteriors. Però a partir d'ara, Macron **haurà de pactar** la resta de les matèries de govern. Una situació nova.

El Parlament, clau

El legislatiu havia hagut de conformar-se amb una posició subordinada dins el sistema constitucional francès. A més, el **sistema electoral majoritari** està fet perquè un bloc polític assoleixi l'hegemonia del legislatiu. Això no ha succeït aquesta vegada. La situació generada amb les legislatives d'aquest any és nova. Ni el president controla el parlament ni hi ha una majoria alternativa. No hi haurà més sortida que sumar forces per aprovar les lleis.

La revenja de les minories

Fins ara, era habitual que la segona força política quedés en una posició del tot minoritzada a l'Assemblea. I si es tractava d'una tercera o quarta força, podia quedar fora del parlament. En canvi, la Nupes de Mélenchon podrà ara parlar fit a fit als macronistes. **L'extrema dreta**, per la seva banda, serà probablement el primer partit de l'oposició. Perquè els 140 diputats de Nupes formaran un intergrup, però cadascú amb un grup propi: els mélenchonistes de La França Insubmissa, comunistes, socialistes i ecologistes. El seu líder aspirava a fusionar totes les sensibilitats.

La majoria de diputats, joves i nous

La nova política ha entrat amb força a l'hemicicle en un país on és habitual la presència de grans "dinosauris" polítics, cacics amb base territorial que resten durant dècades al davant d'una circumscripció. **Segons informa Le Monde**, un total de **302 diputats (el 52%) són nous**. També arriben representants joves: una quarta part tenen menys de 40 anys. La majoria dels nous pertanyen als extrems de la cambra: Nupes i Reagrupament Nacional.

Caldrà veure quina sàvia nova es produirà i si els canvis tenen impacte en les polítiques reals. Macron, per si de cas, ja ha amenaçat amb el cristo gros: dissoldre l'Assemblea i convocar noves eleccions. Un recurs que podria ser un risc d'alt voltatge en una societat tan ferida pel malestar com França.